

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

Scena II.

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

E V N V C H V S

Ejciunda hercle hæc mollities animi : nimis me in-
dulgeo.

Tandem ego non illa caream, si sit opus, uel totum tri-
duum? PA. hui,

Vniuersum triduū? uide, quid agas. PH. stat sententia.
Pa. Dij boni, quid hoc morbi est? adeon' homines immuta-
rier

Ex amore, ut non cognoscas eundem esse? hoc nemo fuit
Minus ineptus, magi' seuerus quisquam, nec magi' con-
tinens.

Sed quis hic est, qui huc pergit? at at, hic quidem est
parasitus Gnatho

Militis : ducit secum una uirginem huic dono : papa,
Facie honesta. mirum, ni ego me turpiter hodie hic dabo
Cum meo decrepito hoc eunucho. hæc superat ipsam
Thaidem.

ACTVS SECVNDI SCENA II.

GNATHO, PARMENO.

G. II immortales, homini homo quid præstat?
d stulto intellegens

Quid interest? hoc adeo ex hac re uenit in
mentem mihi :

Conueni hodie adueniens quendam mei loci hinc, at-
que ordinis,

Hominem haud impurum, itidem patria qui abligura-
rierat bona.

Video sentū, squalidum, ægrū, pannis, annisq; obsitū.
Quid

Quid istuc, inquam, ornati est? quoniam miser, quod habui, perdididi,

Hem quò redactus sum: omnes noti me, atque amici deserunt.

Hic ego illum contempsi præ me: quid homo, inquam, ignauissime?

Ita ne parasti te, ut spes nulla reliqua in te fiet tibi? simul consilium cum re amisti? uiden' me ex eodem ortum loco?

Qui color, nitor, uestitus, quæ habitudo est corporis? Omnia habeo, neque quidquam habeo: nil cum est, nil deficit tamen.

At ego infelix neque ridiculus esse, neque plagas pati possum. quid tu his rebus credis fieri? tota erras uia. Olim isti fuit generi quòdam quæstus apud sæclū prius. Hoc nouum est aucupium: ego adeo hanc primus inueni uiam.

Est genus hominum, qui esse primos se omnium rerum uolunt,

Nec sunt: hos cōsector: hisce ego nō paro me ut rideāt, sed eis ultro arrideo, & eorū ingenia admiror simul:

Quicquid dicunt, laudo: id rursus si negant, laudo id quoque:

Negat quis, nego: ait, aio: postremo imperaui ego met mihi,

Omnia assentari. is quæstus nunc est multo uberrimus.

Pa. Scitum hercle hominem: hic homines prorsus ex stultis insanos facit.

G. Dum hæc loquimur, interea loci ad macellum ubi aduenimus,

Concurrunt

Concurrunt lati mi obuiam cupidinarij, coqui,
Lanij, cetarij, fartores, piscatores, aucupes,
Quibus & re salua, & perdita profueram, & profum
sæpe:

Salutant: ad cenam uocant: aduentum gratulantur.
Ille ubi miser, famelicu', uidet me esse in tantum honore,
Et tam facile uictum quærerere; ibi homo coepit me ob
secrare,

Ut sibi liceret discere id de me. sectari iussi:

Si potis est, tãquã philosophorũ habet disciplinæ ex ipsis
Vocabula, parasiti itidem ut Gnathonici uocentur.

Pa. Viden', ossum, & cibi' quid faciat alienus? Gn. sed
ego cesso

Ad Thaidem hanc deducere, & rogitare ad cenam ut
ueniat.

Sed Parmenonem ante ostium Thiadis tristem uideo,
Riuialis seruum. salua est res: nimirum hic homines
frigent.

Nebulonem hunc certum est ludere. Pa. hinc hoc mune
re arbitrantur

Suam Thaidem esse. Gn. plurima salute Parmenonem
Summum suum impartit Gnatho. quid agitur?

Pa. statur. Gn. uideo:

Nunquidnam hic, quod nolis, uides? Pa. te. Gn. cre-
do. at nunquid aliud?

Pa. Qui dum? Gn. quia tristi' es. Pa. nihil equidem. Gn.
ne sis. sed quid uidetur

Hoc tibi mancipium? Pa. non malum hercle. Gn. uro
hominem. Pa. ut falsus animi est.

Gn. Quàm hoc munus gratum Thaidi arbitrare esse?

Pa. hoc

PA. hoc nunc dices,

Eiectos hinc nos. OMNIVM rerum heus vicissitudo est.

GN. Sex ego te totos Parmeno hos menses quietum reddam;
Ne sursum, deorsum cursites; ne ue usque ad lucem
uigiles.

Ecquid beo te? PA. men? ? papæ. GN. sic soleo amicos,
P A. laudo.

GN. Detineo te fortasse: tu profectus aliò fueras.

Pa. Nusquam. GN. tum tu igitur panlum da mihi opere
ræ: fac, admittar

Ad illam. P A. age modo, nunc tibi patent fores hæ,
quia istam ducis.

GN. Num quem euocari hinc uis foras? Pa. sine, biduum
hoc prætereat.

Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus,
Næ tu istas faxo calcibus sæpe insultabis frustra.

GN. Etiam tu hic stas Parmeno? eho numnam tu hic reli-
ctus custos,

Ne quis forte internuncius clam à milite ad istam cur-
sitet?

Ph. Facete dictum. mira uero, militi quæ placeant.

sed uideo herilem filium minorem huc aduenire.

Miror, qui ex Piræo abierit: nam ibi custos publice est
nunc.

Non temere est: & properans uenit: nescio quid cir-
cumspectat.

E ACTVS

E V N V C H V S
ACTVS SECVNDI SCENA III.

CHAEREA, PAR-
MENO.

Ccidi .

O Neque uirgo est usquam, neque ego, qui illam
è conspectu amisi meo .

Vbi quæram? ubi inuestigem? quem perconter? quam
insistam uiam?

Incertus sum: una hæc spes est; ubi ubi est, diu cela-
ri non potest .

O faciem pulchram: deleo omnes dehinc ex animo
mulieres:

Tædet quotidianarum harum formarum. P A. ecce au-
tem alterum,

De amore nescio quid loquitur. o infortunatum senem.

Hic uero est, qui si amare occeperit, ludum iocumq;

Dices fuisse illū alterum, præut huius rabies quæ dabit .

Ch. Ut di illum, deæq; senium perdant, qui me hodie re-
moratus est;

Mæq; adeo, qui restiterim; tum autem qui illum flocci
fecerim .

Sed eccum Parmenonem. salue. P A. quid tu es tristis?
quid ue alacris?

Vnde is? C. ego hercle nescio, neque unde eam, ne-
que quorsum eam:

Ita prorsum oblitus sum mei .

Pa. Qui quæso? C. amo. P A. ehem. C. nunc te Parmeno
ostendes, qui uir sies .

Scis